

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss-Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Sîntem autochthoni!

(p.) Revenim asupra celor scrise de Săculul Bartha Miklós, în ziarul „Magyarország”.

Constatăm din capul locului, că Bartha e certat rău cu istoria. Pentru că dacă ar fi numai cât de cât imprietenit cu ea, nu s'ar lua după teorii greșite, în care lumea nu mai crede, și pe cari și știința maghiară începe să le considere de povești. Căci e simplă poveste teoria cu imigrarea poporului român din Balcani. Precum poveste, dacă nu glumă de rău și prost gust, e și afirmarea lui Bartha, că istoria nu vorbește nimica despre noi, decât numai dela venirea Ungurilor încoace.

Adevărul e, că istoria, vorbind despre desălcarea Maghiarilor în țeara aceasta, vorbește *întăiu despre noi*. Ne spune, că Maghiarii au trebuit să lege pace cu Românii pentru-ca să poată rămâne aici, căci altcum cine știe unde se opreau. Ei s'au zis, că *sîntem autochthoni*. Sîntem cei mai vechi locuitori ai țării acesteia, cu un trecut de aproape două mii de ani. Așa ne spunea istoria și istoria numai așa e. Istoria nu ni-se poate falsifica, cum ni-se falsifică drepturile și înțelesul legilor.

Știm că Bartha e șovinist de prima clasă. Dar' chiar și șovinist maghiar, ales când e gazetar și politician de frunte, îi șede bine să cunoască istoria. E rușine deci, că un Bartha nu cunoaște nici pe Anonimul regelui Bela, și nu știe cum acesta sorie că: după ce domnitorul Valahilor din Ardeal, Gelu, a căzut în luptă cu Maghiarii, Valahii rămași fără conducător au dat mâna cu Maghiarii, *din propriul lor îndemn*, și în bună înțelegere au ales pe Tuhutum domnitor comun al lor, jurându-și iubire frățască reciprocă, pe locul care și astăzi se numește ungurește *Esküllő*.

Stând lucrul astfel, ori-cine va înțelege, — afară poate de dl Bartha cel „cult”, — că dacă două popoare leagă alianță și frățietate, se cere *întăiu* de toate *existența* acestor două popoare. Prin urmare, dacă Românii s'au înfrățit cu Maghiarii, la intrarea acestora în țeară, și și-au jurat iubire și credință reciprocă, trebuie să Românii erau aici pe vremea aceea, precum adecă și erau, și n'au venit mai târziu, *pe neobservate*, din Balcani. Și fiindcă erau aici, în țeara lor, la casa lor, sigur că își aveau și instituțiunile lor, legile lor, așezămintele lor, precum și-au avut și pe domnitorii lor.

Poporul român din Ardeal n'a fost cucerit sau subjugat din partea Maghiarilor. Prin urmare nici viața de stat și nici individualitatea națională nu l'a putut fi nimicită. Au rămas intacte amândouă. Tot ce s'a făcut a fost, că în urma înfrățirii cu Maghiarii, toate au fost aduse în consonanță cu instituțiunile acestora. Astfel s'au născut „Universitatea maghiară-valahă”, care a existat până la 1438, când, cu scopul de a nimici pe Români, s'a inaugurat „Uniunea celor trei națiuni”, din care au făcut parte Maghiarii, Sașii și Săculii, până la 1848.

Dar' n'a fost cucerit sau subjugat poporul român nici în celelalte două provincii în cari era la el acasă, în Bihor și în Bănat. Pentru-că în Bihor aranjamentul, împăcarea cu Maghiarii, s'a făcut astfel, că *Menemur*, domnitorul român al țării, a primit de ginere pe Zoltan, fiul lui Árpád, și a rămas și mai departe domn al țării, trecând domina numai după moartea sa asupra lui Glad, care domnea pe vremea venirii Ungurilor în țeară, și-au urmat încă mulți din neamul său în domnie, până la *Achtum*, pe care l'a biruit Sfântul Stefan, în urma trădării lui Cenad.

Vieață națională și autonomă românească a fost deci pretutindenea la venirea Ungurilor încoace, și

toate așa au rămas și pentru mai departe cum le-au găsit Ungurii. **Românii au rămas în toate drepturile avute.**

E lucru riscat și ridicol deci a mai susține, că Românii au venit cu mult mai târziu în țeară decât Ungurii, și anume din Balcani, unul câte unul, pe neobservate. Și pentru a arăta, cât de absurdă e afirmarea aceasta, punem o singură întrebare, la care sigur că nu va pute răspunde nici Bartha, nici intrarea ceață a elevilor lui Hunfalvi. Anume: dacă tesa aceasta e esactă și dacă e adevărat, că Românii au venit mai târziu în țeara aceasta, după formarea și consolidarea statului ungar, — cum se face, că în două-trei sute de ani ei s'au înmulțit atât de bine, încât au putut să trimită pe *Dragos* în Maramureș ca să întenezeze, cu o numărătoare colonie, *Moldova*, ear' pe *Radu Negru*, din țeara *Făgărașului*, să-l trimită cu o altă colonie mare în *Muntenia*, ca să pună temelii acestei țări, astăzi ambele unite într'un regat frumos și valoros română, — și totuși se mai rămană și acum, atâția, ca Ungurii să nu-i poată, nici maghiarisa, nici subjugă, ba din contră, ei se *valahizeze* *fi-nuturi* între ei, după-cum se plâng Maghiarii că s'ar fi întemplat prin ținutul Hategului și al Făgărașului?!!..

Nu, dle Bartha! Românii n'au venit din Balcani; ci de aici, dela noi s'au resfirat Românii prin țara părlie. Aici e deci trupina neamului românesc, o trupină cu atâtea ramuri frumoase, cari dau garanție, că trupina va fi scutită și apărută de primejdii, pentru-că o vor apăra ramurile când ea singură nu s'ar mai pute apăra. Înzădar vă încercați deci să puneți secura la trupină, pentru-că mai de grabă vi-se rupe secura decât să culcați trupina la pământ; ear' puținele așchii ce vor sări din loviturile seculii voastre *pe voi* vă lovesc și viața voastră o primejdiesc!

Sîntem deci autochthoni, dle Bartha, și prin urmare sîntem și — *națiune*. Dar' despre aceasta de altă-dată.

Sibiu, 27 Iulie n.

Anchetă. Se pare, că guvernul maghiar se gîndește totuși la *statificarea administrației, devenită în Ungaria mai mult decât asiatică, fiindcă după-cum ne spun zărele maghiare, ministrul de interne o anchetă în decursul unei viitoare convocații la Budapesta, în chestia reformelor ce ar fi de introdus în administrație. Din anchetă vor face parte: deputați, țipșani, viceșani, profesori și notari comunali.*

Emigrarea Săculilor. Camera de comerț și industrie din *Oșorheiu* se plînge amar, că numărul Săculilor cari iau lumea în cap și trec în România crește pe zi ce merge. Motivul? Miseria! Poporul a sărăcit cu desăvîrșire și nu mai poate câștiga nici atîta ca să trăiască de azi pe mâine. Și e rău că se duc Săculii din țeară, — așa zice camera de comerț și industrie din *Oșorheiu*, — pentru-că „poporul acesta e apărătorul Orientului și susținătorul chemat al ideii de stat maghiar”, și de aceea ar trebui să i-se asigure bunăstarea materială, și independența. Ei, dacă așa stă treaba, puneți-i pe toți să sugă la bugetul statului. Lucru foarte simplu și foarte necesar pentru un popor, care e apărătorul Orientului și susținător al ideii de stat maghiar.

Dela curtea română. Arhiducele Iosif, comandant-suprem al *honvezimei* din Ungaria, merge astăzi la Sinaia, pentru a face vizită M. Sale Regelui Carol, în castelul Peleş. *Arhiducele Iosif va pleca îndărăt, în Ardeal, pentru a continua cu inspectarea trupelor puse sub comanda sa.*

Lacrămi.

— Epilog la adunarea din Abrud. —

Abrud, 22 Iulie n.

Când simțimintele ne copleșeau, când emoția este puteretică, ca să nu isbucnească, crevinta își perd însemnătatea — ele nu pot să redea fiorul emoției în întreaga lui adăncime — și mai puternic ca toi înșine, acest copleșitor simțământ ne înăbușe graiul.

Și când graiul nu mai e în stare a interpreta ceea ce se petrece în adăncul ființei noastre, *cățiva stropi de lacrimi* sînt de ajuns, ca să dea sinceră expresie comorii de simțăminte, ce ne stăpînesc.

Lacrămile sînt cea mai sinceră expresie a durerii și a bucuriei deopotrivă.

Am văzut aceste lacrămi strălucind în ochii fruntașilor neamului la conferințele naționale, în apogeele însofletirii — eram atunci pe băncile liceului — și astăzi earăși le-am văzut în ochii dlui Vulcan în ochii lamurei inteligenței noastre, în ochii călătorului clipă a despărțirii.

Plîngeau damele, plîngeau bărbaii și bătrînii; icî-colo vedeai pe câte unul, cum forțea ză zîmbet, ca să nu-l podidească plînsul.

Am văzut evoluția însofletirii până la apogeu.

Am văzut poarta de triumf, bandierul Bucuriei, concertul superb, am auzit vorbirile entusiaste, aplausele și ovaiunile ce s'au adus bătrînului luptător în ogorul culturii naționale. Am văzut licărirea mândriei naționale în ochii tuturor — scumpa licărire de luceață a năbușitei conștiințe naționale.

Și când toate acestea nu mai erau suficiente, am văzut — în cel mai solemn moment al acestei frumoase serbări naționale — lacrămi.

Îl ved și acum pe dl Vulcan cum își ține vorbirea de adio.

Vocea îi tremură de emoție... ochii poetului sînt plini de lacrămi... din când în când se oprește, ca plînsul să nu-l isbucnească cu hohot.

Cînd pentru a doua-oară am venit în Munți, înainte cu 25 de ani, eram încă tînr. Mulți din acei ce m'au primit atunci cu căldură, astăzi numai sînt...

Vă mulțumesc de dragostea adevărat românească, de însofletirea cu care d-voastră ați ridicat succesul adunării la o înălțime încă neajunsă.

Dacăți-mi apoi slăbiciunea personală, dacă mă ponesc lacrămile, cînd mă gîndesc, că eu nu voi mai ave fericierea să viu în mijlocul d-voastre... Rămas bun Munților, cari ați dat naștere celui mai ideal martir al neamului... rămas bun cuib al viselor și al însofletirii...

Rămas bun păduri umbroase, cari mi-ați recortat fruntea inferbentă de gânduri...

Rămas bun, frați Abrudeni și Munteni... eu nu voi mai veni în mijlocul vostru...

Cuvintele din urmă se perd în sughițe de plîns.

Și pentru-ce aceste lacrămi?

Post-au ele expresia durerii, sau fost-au ele lacrămi de femei și de copii?

Di Vulcan e destul de viguros încă — Dumnezeu se n-î țină.

În istoria noastră culturală numele d-sale și-a câștigat de mult locul de onoare. Și roadele muncii d-sale le vor simți și urmașii, cari îl vor cunoaște numai din manualele de literatură.

Dar' ori-cât de rodnică și binecuvîntată ar fi lucrarea unui om, — ce este omul în comparație cu idealul pentru care se știe însofletit?

Ce sînt viețile noastre, în comparație cu neamul întreg pentru a cărui propagare ne sbătem?

Ce sînt trecătoarele valuri ale rîului în raport cu întinsul necuprins al mării?

Ce este individul față de omenime?

Un fir de năsip în pustiu Zaharei, un picur de apă în vastul ocean.

Conștiința pușinătății noastre nu are însă să ne turbure. E așa de frumos să luorî, cînd știi, că sînt alții, cari vor pași în urmele tale, pentru-ca în urmele lor să pășească earăși alții. E așa de bărbătesc să porți flamura, cînd știi, că vor fi alții cari o vor duce înainte și după-ce tu nu mai ești...

E așa de frumos să te ridici peste personalitatea proprie în lumea ideală a altruismului.

Sic vos, non vobis melificatis, apes...

Astfel am înțeles cu lacrămile aceste. Nu au fost lacrămi de slăbiciune, nici lacrămi de copii, ci *lacrămi de însofletire*, lacrămi isvorite din adăncul simțământ al dragostei de neam.

Bărbai în floarea vîrstei, bătrîni încărungiți și tineri dornici de luptă, toți erau sub impresia aceluiași covîșitor simțământ.

În clipa aceea vedeam cu ochii sufletești un viitor fericit... fericit... Și în fața acestui viitor fericit... au plîns bătrînii... și au plîns tinerii.

Și dacă dl Vulcan și membrii comitetului, precum și ceilalți distinși oaspeți, cari ni-au făcut onoarea a ne cerceta, se duc cu dulci omoprea în munții nostri, fie asigurați, că din parte-ne nu vom uita nici-o dată sublimile momente etice ale adunării.

Alexandru Ciura.

Oportunismul în Bucovina

Seneca.

(Urmare).

Școala politică a poporului nu se poate efectua prin înmulțirea învățătoarelor, ci prin fărîmarea limitei dintre popor și inteligență, delăturînd cu desăvîrșire din inima țeranului sentimentul de înstrăinare de clasele culte, cari ar trebui să contribuie, ca în tot poporul să se producă un viguros sentiment de prietenie și frăție. Poporul trebuie instruit și agitat prin acțiuni continue, producîndu-se acel curent cald, care trebuie să aibă de urmare în popor trezirea gelosiei pentru drepturile sale și deșteptarea ambiției de a fi el singur, ce lui i-se cuvine să fie. Poporul însuși își va da organizația devenind un corp electoral dărz și asigurîndu-și altă considerație. Criminală este procedura oportuniștilor, cînd consecutiv și sistematic înădușit ori-ce voce care pretindea o organizare pe baze pozitive, trainice și democratice. Este mai criminală azi cîteva fanariotului *Mustatza* de a pleda în două limbi plus ajutorul guvernului pentru suprimarea desvoltării pe această basă. Interesele naționale și demnitățile însă pretind să ne scuturăm odată de ipocriții decăzuți, cari ar dori, ca alegerile să fie și mai departe influențate în chip îndrăzneț, poporul pus sub tutelă, teorici și corupți (cu privire la aceasta se mă desavueze Onciul sau Ciuntuleac). Mobilul cel maternic al actualei atitudinii a mameluicilor puși la discrețiunea unui Bourguignon este convingerea că Românii trebuie să persiste a înfăptui numai animale administrative folosite de ori-ce aventurier. Starea aceasta însă nu va dura încă lung. Oportuniștii deja în anul 1892 mirosiră ulterioara desvoltare a împrejurărilor, căci în memoriul menționat glăsuiesc astfel: „Poporul român simte necesitatea desvoltării intelectuale și culturale, dorul pentru desfășurarea individualității până acum suprimată; dar' această dor nu e și la proprietarii mari (azi s'au atașat pe lângă așa numiții „oligarhi” și lingai din opinia) un dor puternic. După zăgrăvirea stărilor înainte de apariția mai precisă a curentelor naționale, ce ar sta în contradicție cu caracterul acestei țări: ei spun, că „ar fi de dorit o desvoltare lină, lină, dar' sănătoasă și că acea stare

veche din trecutul incolor era suficientă”. Aceste idei se preconizează și azi prin zărele „*Bukowinaer Post*” și „*Timpul*” cu toate forțele, de cari mai dispun secăturile. Au trecut acele timpuri în cari se glorifica deputatul, care numai cerea mandatul dela popor fără să aibă vr'un contact cu dînsul. A se țîrgui cu guvernul pentru mandat, fără a considera dorințele poporului, a se lăsa ales de guvern prin violentarea alegerii cu gen-darmi, zămislindu-se astfel din falsificarea voinței naționale caricatura de deputat, ce se prezintă în numele unui district, care nu l'a ales, merita cel puțin calificativul de „mişel”. Astfel de creaturi demoralizează deja numai prin înfăptuirea lor. Interesul general cere deci imperios îndepărtarea cât de curînd a balastului otrăvitor. Ear' în țeară trebuie pornită o agitațiune puternică pentru crearea de societăți și cluburi politice în fiecare district, în fiecare comună. Astfel își va exprima poporul singur dorințele sale și va alege deputat pe acela care va personifica aspirațiunile alegătorilor. În acest mod se va introduce o viață vie politică. Prin contactul nemijlocit cu alegătorii, prin explicațiunile cerute și date, s'ar pute obține o concordanță între vorbe și fapte. Nu s'ar putea întîmpla, că creaturi cu dispozițiuni sufletești criminale, în ce privește îndeplinirea angajamentului, creaturi porcedite deputați naționali să combată chiar direct și fără șială curentul național. Afară de aceea s'ar îndruma o disciplină și școală politică, ce ar fi coroana celui aparat în care fiecare suflet român va avea funcțiunea sa bine determinată. Cu privire la disciplină însă numai unele date pentru ilustrarea ideilor particulare, ce le posed actualii pseudo-conducători despre această noțiune. Nu răsfoim lung analele politicei bucovinene, ci poposim la ultimele alegeri pentru dieta provincială, pe cînd trăia încă „*Patria*”. În jurul comitetului central se raliase toți Românii din Bucovina, afară de I. Onciul, Ciuntuleac și cățiva prăpădiți. Mareșalul *Lupul* fu pus în fruntea mișcării naționale. Solidaritatea tuturor Românilor se proclama mereu și speranțele cele mai frumoase se deșteptau în fiecare inimă, tocmăi cînd toți veneticii se uniseră, ca să rupă capul Românilor. I. Onciul și Ciuntuleac au procedat însă cîinst, nefaciind-se a se pune sub ochii tuturor la dispoziția guvernului pentru a da cu rîutate în prima organizare a partidului național, pe cînd toți ceilalți membri ai partidului se declaraseră solidari. Elementele naționaliste răscumpăseră scump această declarație; căci se propuse încredințarea cîtorva mandate unor persoane mai tinere, mai energice, cu cunoștințe profunde administrative, — dar' deodată se ridică un uragan de indignare în contra pretențiunilor, ce a aduce pe plan elemente inteligențe, de i-ar fi putut sili și pe mameluici a se supune cugetării și muncii serioase. În hatrul solidarității elementele naționale au trebuit să renunțe la exigențele lor. Nu astfel au înțeles solidaritatea și oportuniștii. Partidul național român a destinat precum se știe pentru districtul Cernăuțului pe Dr. N. Blăndu. Campania înscenată de guvern în contra acestuia e explicable. Cum vin însă săgeți tocmăi din tabăra română contra candidaturii partidului național? Intr'o zi sosește la „*Bukowinaer Nachrichten*”, foaia cea mai dușmană Românilor, un articol plin de invective la adresa dlui *Blăndu* și a elementelor naționaliste. Autorial acestui articol a fost un politician, ce va să se avînte și azi la rolul unui povătuitor și predicator al solidarității — autorial a fost baronul N. Mustatza. Procedura aceasta, pentru care îmi lipsește cuvîntul calificativ, a produs până și în redacția fițuicea jidovești îngrețșare așa de mare, încât redactorii nici nu a publicat articolul, ci l'a înmănuat dlui Dr. *Blăndu*. (Va urma).

Robe de mătăasă pentru mirese fl. 10.50

(BRAUT-SEIDEN-ROBE)

Nr. 13848—1900.

[267] 1—1

Publicațiune.

Pentru asigurarea reparării podului nr. 28, aflător pe drumul municipal Călnic—Reciu—Gârbova—Mărcurea, se va ține în 3 August 1900, la 10 ore a. m., în sala de consultare din palatul comitatens, o pertractare cu oferte închise.

Doritorii de a întreprinde această lucrare sunt provocați să-și substearnă ofertele referitoare la întreprinderea efectuării acestei lucrări până la 9 ore a. m. a zilei fixate la vicecomitele comitatului. Oferte intrate mai târziu nu se vor considera. Ofertele trebuie să fie închise, sigilate și prevăzute cu vadiul de 5% computat după suma preliminară cu 2503 cor. 19 bani. Operatul tehnic și condițiunile referitoare la lucrarea din chestiune se pot vedea la oficiul de construire reg. ung. din Sibiu, în orele de oficiu.

Sibiu, în 20 Iulie 1900.

Pentru vicecomitele:

Stroia,
protonotar.

Concurs.

Pentru ocuparea unui post de oficial la societatea de credit și economii „Crisana” în Brad, se scrie concurs cu termen până în 15 August st. n. 1900.

Concurenții au să documenteze, că au absolvit școala comercială și au practică în ale comptabilității.

Salarul este 1000 coroane anual.

Dintre concurenții consiliul administrativ va designa pe cel mai bine pregătit în mod provizoriu până la adunarea generală ordinată a societății, care este chemată a-l alege și institui.

Brad, la 24 Iulie 1900.

Direcțiunea.

1600 coroane salar anual

și 1% din venitul curat

solvește societatea subsemnată unui conducător expert în branșa băcăniei, manufacturii și ferăriei și care posedă limba română, maghiară și germană.

Reflecții la acest post au a-și trimite ofertele prevăzute cu documente, până în 20 August a. c. subsemnatei societăți.

Blaj, 22 Iulie 1900.

„Consum”,

[266] 1—8 societate comercială pe acții.

Un tinăr

funcționar bine salarizat, voeste să se căsătorească cu o domnișoară sau văduvă tină, îngrijit educată, modestă și bună economă. Zestre dela 1000 fl. în sus. Scrisorile, dacă se poate cu fotografie se se trimite la administrația ziarului „Tribuna” sub „Serios”.

[268] 1—8

Căsătoria viitorului.

Ediția 47 cu ilustrațiuni. Modern, practică și foarte instructiv. În estensiune de 208 pag., preț 30 cruceri, porto 12 cr. separat, pentru care spedarea se va face ca epistolă dublă închisă. (Marce postale austriace și ungare se primesc în preț de plată).

I. Zaruba & Co.

Hamburg.

[94] 21—26

Cură pentru curățirea sângelui.

Experiențele noastre de mulți ani dovedesc, că în stabilimentul

Dr. Palóc, em. medic de spital,

Budapesta, VII., Kerepesi-ut ro,

chiar și la boalele cronice prin

metoda de cură naturală

(după Schroth, Kneipp și Rikli)

se obține vindecare sigură.

Despărțiminte separat pentru bărbați și

separat pentru femei.

Tractament întreaga ziua.

La epistole se dă răspuns.

Cură pentru întărirea nervilor.

[242] 8—4 Cură de întărire.

Cură pentru penderea grăsimii.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păcățan.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— floare Română,
— luptător pentru
— dreptul național.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care cantă casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din afară se nu enfunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plată în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Poplăci-mare Nr. 8.

[58] 35—

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—

„Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 2.—

„Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 mri. editura Carol Müller 1896,

2 volume à 64 bani cor. 1.28

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) cor. 3.50

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 mri), edit. C. Müller 96 b.

„Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare”, nuvele, editura Mișescu 1896 cor. 2.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

și mai scump! — 14 metri — trimise scutite de porto și de dare. Mostre pentru alegere, tocmai așa din »Mătasa-Henneberg» neagră, albă și colorată, pentru bluse și rochii, dela 45 cr. până la fl. 14.65 per metru

Veritabilă numai dacă e cumpărată direct dela mine!

G. Henneberg, fabrică de mătăasă în Zürich,

[3] 29—50

(liferant de curte c. și r.)

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA”

| întemeiată la anul 1868 |

în Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 5 (edificiile proprii),

asigură în cele mai avantajoase condiții:

contra pericolului de foc și exploziune

d. f. de ori-ce fel, locuințe și clădiri economice, magazine de mărfuri, mașine agricole, mobile, vestimente și rufe, cară și vite de tot soiul, produse de câmp și de recoltă etc. etc.;

asupra vieții omului:

în toate combinațiunile conform tabelelor sale foarte variate ca asigurări simple pe cazul de moarte, asigurări mixte cu termen, a igurări de copii, de zestre, rente vi gere, asigurări cu plată de două-ori a capitalului, și cu polite libere de premii etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală (sistem german).

Asigurări pe spese de înmormântare cu solvire imediată.

Fonduri de rezervă și de garanție specială:

1,400.000 coroane,

plasate în scrisuri fonciare și în siguranțe pupilare.

Active cu finea anului 1899: 2 milioane 185 mii coroane.

Stocul asigurărilor:

Valori asigurate contra incendiului:

64 milioane coroane.

Capitale asigurate asupra vieții:

9 milioane coroane.

Dela întemeierea Institutului a solvit:

2,825 645 cor. 62 bani pentru daune de foc și 2,498.042 cor. 10 bani capitale asigurate pe viață,
total: 5,323.687 coroane 72 bani.

Oferte și orice informațiuni se primesc prin Direcțiune în Sibiu, la agenturile principale în Arad, Brașov și Timișoara, la agențiile generale din Cluj și Budapesta, precum și la reprezentanții speciali în toate comunele mai mari.

Prospecte și tipărituri gratuit și franco.

[207] 27—30

Direcțiunea în Sibiu,

str. Cîsnădiei nr. 5, etajul I., curtea I.

Descrierea Ardealului.

Cine voeste să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într-adevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.